

Ogólne założenia pracy psychoterapeutycznej z uczniem zakwalifikowanym na psychoterapię

Główne założenie: każde dziecko jest inne, jego problemy są inne, wychowuje się w odmiennym środowisku.

Konsultacja z rodzicami, omówienie problemów dziecka, wstępna diagnoza sytuacji rodzinnej, ustny kontrakt na konsultacje indywidualne i pracę z dzieckiem. Rodzice zostają informowani o celach terapii, przebiegu zajęć, metodach i formach pracy. Wskazane jest, aby we wstępnej fazie pracy z dzieckiem rodzic był obecny na zajęciach. W późniejszych fazach obecność jest zależna od decyzji i rodzica i dziecka. Po kilku spotkaniach indywidualnych, umawiamy się z rodzicami na konsultację, podczas, której następuje przedstawienie prac i wypracowanie wniosków do dalszej pracy psychoterapeutycznej z dzieckiem.

Najlepsze efekty psychoterapii widać wtedy, gdy rodzice angażują się w proces terapeutyczny, słuchają i stosują zalecenia psychoterapeuty. Terapeuta nie może w pełni pomóc dziecku, jeżeli rodzice nie współpracują. Dlatego też oprócz rozmów indywidualnych potrzebne jest uczestniczenie rodziców w zajęciach „Szkoły dla Rodziców”.

Etapy pracy terapeutycznej.

I etap- Diagnoza problemów

II etap – Diagnoza i psychoterapia

III etap – Psychoterapia właściwa

Psychoterapia przebiega zgodnie z trzema teoriami psychoterapii:

TEORIA SYSTEMOWA- jednostka traktowana jest jako element różnych systemów np. rodziny, kręgu towarzyskiego, zawodowego- w obrębie których stanowi część podsystemów. Zgodnie z ogólną teorią systemów przyjmuje się, iż jednostka będąc elementem subsystemów, aktywnie oddziałuje na osoby, z którymi nawiązuje interakcje i sama także oddziaływaniom ze strony osób podlega.

TEORIA MELANII KLEIN- według **teorii Malanii Klein** nurt relacji z obiektem, skupiający się na związku niemowlęcia z matką i innymi postaciami. Zdaniem jej, te wczesne więzi stają się bazą dla rozwoju ego dziecka, od intensywnego przywiązania do matki, ku odrębności autonomicznemu self. Właściwości cechujące wczesne związki małego dziecka miałyby stanowić podstawę dla późniejszych relacji interpersonalnych jednostki.

TEORIA PODEJŚCIA EKLEKTYCZNEGO wg Palmera

Przebiega poprzez łączenie **podejścia dynamicznego** zorientowanego na wewnętrzne zdarzenia, idee, marzenia senne, wspomnienia, projekcje, postawy, lęki, poczucie winy, z **orientacją behawioralną** kierującą uwagę na interakcje między jednostką i zewnętrznym otoczeniem, jej reakcje, zachowania, sposób radzenia sobie ze światem zewnętrznym, warunkowanie i przypadkowe zdarzenia. Ważne są interakcje pomiędzy zewnętrznymi i wewnętrznymi doświadczeniami. Trzecim istotnym elementem, jaki uwzględnia Palmer jest **otoczenie społeczne** pacjenta; znaczące doświadczenia mają charakter społeczny. Nawet jeśli pacjent ujawnia wewnętrzne konflikty, to ich źródło leży w społecznych doświadczeniach i systemach społecznych wartości.

Formy i metody pracy są zawsze dostosowane do możliwości i problemów dziecka: rozmowa kierowana, analiza sytuacji bieżącej, odnoszenie się do wspomnień dziecka, rysowanie, malowanie, relaksacja, wizualizacja, gry i zabawy, kinezylogia edukacyjna, inne.

Środki dydaktyczne: kredki, muzyka relaksacyjna, bajki terapeutyczne, inne.

Prace dzieci składane są do teczki, w dzienniku odnotowywana jest frekwencja oraz główny temat zajęć.

Program przygotowała Ewa Kowalczyk

psychoterapeuta dziecka i rodziny